

Σκοπός της έρευνας ήταν να καταγράψει τον κινητικό συντονισμό, τις κινητικές και κοινωνικές δεξιότητες, την γνωστική απόδοση και την ποιότητα ζωής παιδιών με Μαθησιακές Δυσκολίες (Δυσλεξία) ή/και Αναπτυξιακή Διαταραχή του Κινητικού Συντονισμού, καθώς και τις αντίστοιχες στάσεις, συμπεριφορές και διδακτικές πρακτικές εκπαιδευτικών φυσικής αγωγής και δασκάλων στη διαχείριση και τη διδασκαλία των μαθητών.

Παράλληλα, σκοπός ήταν η διερεύνηση της επίδρασης ενός δίμηνου εξ αποστάσεως επιμορφωτικού προγράμματος των εκπαιδευτικών φυσικής αγωγής και των δασκάλων στην πιθανή διαφοροποίηση τόσο των στάσεων, συμπεριφορών και πρακτικών των ιδίων όσο και των κινητικών και κοινωνικών δεξιοτήτων, της γνωστικής απόδοσης και της ποιότητας ζωής των μαθητών τους.

Το δείγμα αποτέλεσαν 561 παιδιά ηλικίας, 9 έως 12 ετών (Δ, Ε, Στ' τάξη Δημοτικού Σχολείου), από διάφορες περιοχές της Ελλάδας (Εβρος, Ροδόπη, Ξάνθη, Καβάλα, Δράμα, Θεσσαλονίκη, Τρίκαλα, Πρέβεζα, Κόρινθος, Ανατολική Αττική, Α' Αθήνας, Ηράκλειο Κρήτης, Κέρκυρα, Πέλλα, Ημαθία, Αρκαδία, Αχαΐα, Φωκίδα, Καρδίτσα, Φθιώτιδα, Λάρισα, Αιτωλοακαρνανία). Από τα 561 παιδιά, τα 102 ήταν διαγνωσμένα με Ειδικές Μαθησιακές Δυσκολίες (Δυσλεξία) από Δημόσια Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα, γνωστά ως Κ.Ε.Δ.Δ.Υ. και τα 459 ήταν τυπικά αναπτυσσόμενα παιδιά. Επίσης, συμμετείχαν 58 εκπαιδευτικοί (29 δάσκαλοι και 29 Εκπαιδευτικοί Φυσικής Αγωγής).

Οι εκπαιδευτικοί Φυσικής Αγωγής και οι δάσκαλοι χωρίστηκαν σε δύο ομάδες: την πειραματική (N=30) και την ομάδα ελέγχου (N=28). Αντίστοιχα, από το συνολικό δείγμα παιδιών, τα 349 (66 με Δυσλεξία και 283 τυπικά) αποτέλεσαν την πειραματική ομάδα, αφού οι εκπαιδευτικοί τους παρακολούθησαν το επιμορφωτικό πρόγραμμα, ενώ τα 212 (36 με Δυσλεξία και 176 τυπικά) αποτέλεσαν την ομάδα ελέγχου, αφού οι εκπαιδευτικοί τους δεν επιμορφώθηκαν. Την «υποομάδα» αποτέλεσαν 260 παιδιά, 146 της πειραματικής ομάδας και 114 της ομάδας ελέγχου. Επιπλέον, στην έρευνα συμμετείχαν 188 γονείς. Όλα τα παιδιά, οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια και τα παιδιά υλοποίησαν το κινητικό τεστ μια φορά στην αρχική μέτρηση (Ιανουάριος) πριν την έναρξη της επιμόρφωσης και δεύτερη φορά μετά το πέρας της δίμηνης επιμόρφωσης (Μάρτιος) στην τελική μέτρηση. Η ανάλυση διακύμανσης με επαναλαμβανόμενες μετρήσεις έδειξε ότι τα παιδιά της πειραματικής ομάδας (με και χωρίς δυσκολίες) βελτιώθηκαν ως προς τις κινητικές, κοινωνικές δεξιότητες, την γνωστική απόδοση και την ποιότητα ζωής τους. Παράλληλα και οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην επιμόρφωση βελτίωσαν τις στάσεις τους ως προς τα παιδιά με δυσκολίες και τροποποίησαν την διδασκαλία τους χρησιμοποιώντας διαθεματικές διαφοροποιημένες πρακτικές με στόχο την ομαλή συνεκπαίδευση των παιδιών με και χωρίς δυσκολίες. Τα ευρήματα της παρούσας έρευνας επεκτείνουν την υπάρχουσα έρευνα, παρουσιάζοντας μια πιο σφαιρική εικόνα (κινητική, κοινωνική, ποιότητα ζωής) των παιδιών με Δυσλεξία ή/και Αναπτυξιακή Διαταραχή Κινητικού Συντονισμού και προτείνει τρόπους διδασκαλίας τους και διαχείρισής τους στην τάξη μέσω της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.